

НА БРЕГА

Едно момиче слиза
по каменния път,
върви и с леки стъпки
люлее топла гръд.

Минава през нивята
и в утринен захлас
на птиците говори
с безгрижен детски глас.

За миг се спре, погледне
небесния простор,
и към морето тръгне
с усмихнат весел взор.

И чака там да слезе
на родната земя
момчето къдрокосо,
което люби я.